UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Crimine Falsi. Titvlvs XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

præſtare faciunt juramentum, quòd uſuras non repetant, & ſuper his, quas ſolverint, nullam moveant quæſtionem. Nos igitur reſpondemus, ut uſurarios ipſos n. o. præ. per cenſ. eccl. appel. remota compellas ante uſurarum ſolutionem ab earum exactione deſiſtere, vel reſtituere ipſas, poſtquam fuerint perſolutæ, ne de dolo & fraude contingat eos commodum reportare.

CAP. XIV.

Non auditur uſurarius repetens uſuras, niſi prius reſtituat extortas.

Idem.

QVia a fruſtra legis auxilium invocat, qui committit in legem: Statuimus, ut ſi quis uſurarius à nobis literas impetraverit ſuper reſtituendis uſuris, vel fructibus computandis in ſortem: niſi prius ipſe reſtituerit uſuras, quas ab aliis noſcitur recepiſſe, auctoritate literarum ipſarum nullatenus audiatur.

CAP. XV.

Convictus de uſuraria pravitate per famam & alia argumenta poteſt manifeſtari uſurarius, & tanquam manifeſtus uſurarius compeſci, ſecundum diſpoſitionem Lateranenſis concilii.

Idem *Altiſiodoren. Epiſcopo.*

CVm in b diœceſi tua ſint quamplurimi uſurarii, de quibus minimè dubitatur, quin ſint uſurarii manifeſti, contra quos propter timorem potentum, qui tuentur eosdem, nullus accuſator apparet, nec iidem ſunt per ſententiam condemnati. Fraternitati tuæ taliter reſpondemus, quòd licet contra eos non appareat accuſator: ſi tamen aliis argumentis illos conſtiterit eſſe uſurarios manifeſtos, in eos pœnam in Later. concilio c contra uſurarios editam liberè poteris exercere.

CAP. XVI.

Maritus excipiens pignus pro dote promiſſa, non tenetur fructus in ſortem computare. h. d. & eſt caſus ſingularis, & alibi non probatur.

Idem.

SAlubriter d: & infrà. Sanè generum ad fructus poſſeſſionum, quæ ſibi à ſocero ſunt pro numerata dote pignori obligatæ, computandos in ſortem, non credimus compellendum. Cùm frequenter dotis fructus non ſufficiant ad onera matrimonii ſupportanda.

CAP. XVII.

Repetens uſuras non auditur, niſi reſtituat extortas per ſe, vel per alium, à quocunq; cauſam habeat.

Idem *Epiſcopo Bonon.*

MIchaël laicus e ſuam nobis querimoniam deſtinavit, quòd M. quidam alii Bono. cives multa extorſerunt ab eo & à patre ſuo cujus hæres extitit, nomine uſurarum: & infrà. Attentius proviſurus, ne auctoritate noſtra in negotio procedas eodem, niſi dictus conquerens reſtituerit, vel adhuc reſtituat, ſi quas aliquando ipſe vel pater ejus extorſit uſuras.

CAP. XVIII.

Etiam Iudæi compellendi ſunt, ad reſtituendas uſuras extortas à Chriſtianis, & ad ſolvendas decimas vel oblationes de eorum poſſeſſionibus.

Idem *in concilio generali.*

QVantò amplius Chriſtiana religio ab exactione compeſcitur uſurarum, tantò gravius ſuper his Iudæorum perfidia inſoleſcit f, ita quòd brevi tempore Chriſtianorum exhauriunt facultates. Volentes igitur in hac parte proſpicere Chriſtianis, ne à Iudæis immaniter aggraventur, ſynodali decreto ſtatuimus, ut ſi de cætero quocunque prætextu Iudæi à Chriſtianis graves immoderatáſve uſuras extorſerint, Chriſtianorum eis participium ſubtrahatur, donec de immoderato gravamine ſatisfecerint competenter: unde Chriſtiani (ſi opus fuerit) per cen. eccl. app. poſtpoſita, compellantur ab eorum commerciis abſtinere. Principibus autem injungimus, ut propter hæc non ſint Chriſtianis infeſti, ſed potius à tanto gravamine ſtudeant cohibere Iudæos. Hac eadem pœna Iudæos decernimus compellendos ad ſatisfaciendum eccleſiis pro decimis & oblationibus debitis, quas à Chriſtianis de domibus & poſſeſſionibus aliis percipere conſueverant, antequam ad Iudæos quocunque titulo deveniſſent: ut ſic eccleſiæ conſerventur indemnes.

CAP. XIX.

Uſurarius eſt, qui à debitore recipit aliquid ultra ſortem, niſi ſuſcipiat in ſe periculum. h. d. primò. Non eſt uſurarius emptor rei minus juſto pretio, ſi tunc veriſimiliter dubitetur, an tempore ſolutionis plus vel minus ſit res valitura, hoc ſecundò. Tertiò dubium excuſatur is, qui ex eo, quod differt ſolutionem pretii, vendit rem plus quàm valeat, ſi non erat eam alias venditurus, hoc tertiò.

Gregorius IX. *fratri R.*

NAviganti b vel eunti ad nundinas certam mutuans pecuniæ quantitatem, eò quòd ſuſcipit in ſe periculum, recepturus aliquid ultra ſortem, uſurarius eſt cenſendus. Ille quoque qui dat x. ſolidos, ut alio tempore totidem ſibi grani, vini vel olei menſuræ reddantur: quæ licet tunc plus valeant, utrum plus vel minus ſolutionis tempore fuerint valituræ, veriſimiliter dubitatur: non debet ex hoc uſurarius reputari. Ratione hujus dubii etiam excuſatur, qui pannos, granum, vinum, oleum & alias merces vendit, ut amplius, quàm tunc valeant, à certo termino recipiat pro eiſdem, ſi tamen ea tempore contractus non fuerat venditurus.

DE CRIMINE c FALSI

TITVLVS XX.

CAP. I.

Teſtis falſidicus tres lædit, Deum, judicem, & partem: & falſus eſt non ſolùm qui mendacium dicit, ſed etiam qui veritatem occultat.

Auguſtinus.

FAlſidicus teſtis tribus perſonis eſt obnoxius: primùm Deo, cujus præſentiam contemnit: deinde judici, quem mentiendo fallit: poſtremò innocenti, quem falſo teſtimonio lædit. Vterque d reus eſt, & qui veritatem occultat, & qui mendacium dicit: quia & ille prodeſſe non vult, & iſte nocere deſiderat.

CAP. II.

Sententia lata per falſas literas, non debet executioni mandari.

Lucius III. *Vigerien.* e *Epiſcopo.*

SVper eo f quòd ſententiam auctoritate literarum falſarum latam noluiſti executioni mandare, tuam prudentiam commendamus. Mandantes, ut quoties aliqua ſcripta, ſub nomine noſtro deſtinata, in quibus videris falſitatis, nullam eis adhibeas fidem: & quod per ipſas mandatum fuerit, non obſerves: ſed eum, qui præſentaverit, retineri facias diligenter.

CAP. III.

Clericus falſans ſigillum principis, deponitur. Item in clavibus imprimitur: & in exilium mittitur.

a C. 4. eod. tit. in 3. comp. b C. 5. eod. tit. in 3. comp. Vid. Aretinum in §. ex maleficiis. Inſt. de actionibus. c Lat. Conc. ſub Alex. III. c. 25. quod refertur in c. quia in omnibus. ſup. eod. tit. d C. 1. eod. tit. in 4. comp. vid. Covarr. 3. var. reſ. c. 2. num. 3. e Ca. 2. eod. tit. in 4. comp. f Inoleſcit. in Cod. Barb. id eſt, creſcit.

a Hodie Iudæi non poſſunt habere bona immobilia, per [illegible] Paul. 3. & Pii V. Pontif. maximi in ca. multorum. ſup. de Iud. b Vid. citatos in ca. in civitate. ſupr. eod. tit. & [illegible] c In quodam vetere manuſc. De falſario. re l. 6. q. 4. art. 2. d 11. q. 3. c. 80. e Vvigorn. f Ca. [illegible] crimine falſi. reb. jud. in 2. comp. quod etiam hoc admonet Ioan. And.

Vrbanus

Vrbanus III.

AD audientiam *a* noſtram te ſignificante pervenit, quòd cùm quosdam clericos, qui falſaverunt ſigillum Philippi Regis Francorum, carcerali cuſtodiæ mancipaveris: [1 & ſ.] Frat.t.t.r. ut eis nec membrum auferri, nec pœnam infligi facias corporalem, per quam periculum mortis poſſint incurrere, ſed eis à ſuis ordinibus degradatis, in ſignum maleficii characterem alicubi imprimi facias, quo inter alios cognoſcatur: & provinciam ipſam eos abjurare compellens, abire permittas.

[1 Quid faciendum ſit tibi de ipſis ad ſed. Apoſt. duxiſti inquirendum. Unde nos.]

CAP. IV.

Exiſtens in curia literas Apoſtolicas non recipiat, niſi de manibus Papa, vel officialium ab ipſo deputatorum, perſona tamen ſolennes per nuncios recipere poterunt, de manibus tamen prædictorum. Contrafaciens ſi laicus eſt, excommunicationi ſubjacet: ſi clericus, ab officio & beneficio deponitur. hoc dicit, uſq; ad §. adjicientes.

Innocentius III.

DUra ſæpè *b* mandata: [1 & ſ.] Statuimus & ſub excommunicationis pœna, & ſuſpenſionis ordinis & beneficii diſtrictius inhibemus, ne quis apud ſed. Apoſt. literas noſtras niſi à nobis, vel de manibus illorum *c* recipiat, qui de mandato noſtro ad illud ſunt officium deputati. Si verò perſona tantæ auctoritatis extiterit, ut ipſam deceat per nuncium literas noſtras recipere: nuncium ad cancellariam noſtram, vel ad nosipſos mittat idoneum, per quem literas Apoſtol. juxta formam præſcriptam recipiat. Si quis autem in hac parte mandati noſtri tranſgreſſor extiterit: ſi laicus fuerit excommunicationi ſubjaceat: ſi clericus, officii & beneficii ſuſpenſione damnetur: & infrà.

[1 Accidit nuper in urbe, quòd quidam falſitatis aſtutiam perniciosè exercentes fuerint in iniquitatibus ſuis deprehenſi, ita quòd bullas tam ſub nomine noſtro quàm bonæ me.ce.pp. p.n. quas falſo confinxerant, & quàm plures literas bullis ſignatas invenerimus apud eos. Nos autem ſemper honori Rom.eccl. & utilitati omnium paterna volentes ſolicitudine providere, de fra. n. conſilio.

Per excommunicationis pœnam providet, contra non reſignantes, vel deſtruentes literas falſas intra xx. dies: & abſolutio Papæ reſervatur, & contra factum non tenet. h.d. Abbas.

Adjicientes ſtatuimus, ut generalem excommunicationis ſententiam promulgetis, quam per ſingulas parœcias faciatis frequentius innovari, quòd ſi quis falſas literas ſe habere cognoſcit, intra viginti dies literas illas aut deſtruat, aut reſignet, ſi pœnam excommunicationis voluerit evadere: quum (niſi forſan in mortis articulo) ſine ſpeciali mandato noſtro, à quoquam nolumus relaxari: nec etiam (ſi præſumpta fuerit contra hoc) abſolutio quicquam habeat firmitatis.

CAP. V.

Ponit novem modos falſandi literas papales.

Idem *Archiepiſcopo & canonicis Mediolan.*

LIcet *d* ad regimen: [1 & ſ.] Vt autem varietates falſitatis circa noſtras literas deprehendere valeatis, eas vobis præſentibus literis duximus exprimendas. Prima ſpecies falſitatis hæc eſt, ut falſa bulla falſis literis adponatur. Secunda, ut filum de vera *e* bulla extrahatur ex toto, & per aliud filum immiſſum falſis literis inſeratur. Tertia, ut filum ab ea parte, in qua charta plicatur inciſum, cum vera bulla falſis literis immittatur, ſub eadem plicatura cum filo ſimilis canabis reſtauratum. Quarta, cùm à ſuperiori parte bullæ altera pars fili ſub plumbo reſcinditur, & per idem filum literis falſis inſerta reducitur intra plumbum. Quinta cùm literis bullatis & redditis in eis, aliquid per raſuram tenuem immutatur. Sexta, cùm ſcriptura literarum, quibus fuerat appoſita vera bulla, cum aqua vel vino univerſaliter abolita ſeu deleta, eadem charta cum calce & aliis juxta conſuetum artificium dealbata de novo reſcribitur. Septima, cùm chartæ cui fuerat appoſita vera bulla, totaliter abolitæ vel abraſæ, alia ſubtiliſſima charta ejusdē quātitatis ſcripta cum tenaciſſimo glutino conjungitur. Eos etiam à crimine falſitatis non reputamus immunes, qui contra conſtitutionem noſtram ſcienter literas non de noſtra vel bullatoris noſtri manu recipiunt. Illos quoque, qui accedentes ad bullam falſas literas cautè projiciunt, ut de vera bulla cum aliis ſigillentur. Sed hæ duæ ſpecies falſitatis non poſſunt facilè comprehendi, niſi vel in modo dictaminis, vel in forma ſcripturæ, vel qualitate chartæ falſitas cognoſcatur. In cæteris autem diligens indagator falſitatem poterit intueri, vel in adjunctione filorum, vel in collatione bullæ, vel motione, vel obtuſione, præſertim ſi bulla non ſit æqualis, ſed alicubi magis tumida & alicubi magis depreſſa.

[1 Apoſt. ſed. quæ dante Domino omnium eccleſiarum mater & magiſtra inſufficientes nos vita & ſcientia reputemus: quantum tamen nobis Dominus inſpiraverit, & ſua miſeratione conceſſerit, ab his propoſuimus abſtinere per quæ nobis poſſit meritò derogari, quanquam ex infirmitatis humanæ defectu non ſic formam perfectioni ſemper & in omnibus imitari poſſumus, quin aliquid aliquando in noſtris ſubrepat operibus, quod minus circumſpectæ providentiæ valeat imputari, quod tamen non ex induſtria vel conſcientia certa, ſed interdum ex ignorantia vel nimia occupatione contingit. Cæterùm cùm easdem literas, ſicut viri providi & diſcreti ad noſtram remiſiſſetis præſentiam, ut earum inſpectione plenius noſceremus, utrum ex conſcientia noſtra proceſſiſſet, plus in eis invenimus quàm noſtra fuiſſet diſcretio ſuſpicata. Nam licet in ſtylo dictaminis, & forma ſcripturæ aliquantum cœperimus dubitare, bullam tamen veram invenimus, quod primùm nos in vehementem admirationem induxit, cùm literas ipſas ſciremus de noſtra conſcientia nullatenus emanaſſe. Bullam igitur hincinde diligentius intuentes in ſuperiori parte qua filo adhæret eam aliquantulum tumentem invenimus, & cùm filum ex parte tumenti ſine violentia qualibet aliquantulum attrahi feciſſemus, bulla in filo remanente, filum ex parte alia fuit ab ipſa ſine difficultate aliquatenus avulſum, in cujus ſummitate adhuc etiam inciſionis indicium apparebat: per quod liquidè deprehendimus bullam ipſam ex aliis literis extractam fuiſſe ac illis per vitium falſitatis inſertam, ſicut ex literis ipſius plenius cognoſcetis, quas ad majorem certitudinem vobis duximus remittendas.]

CAP. VI.

Falſæ ſunt literæ papales, in quibus Epiſcopus vocatur filius, vel inferior frater, vel uni ſcribitur in plurali.

Idem *Attinacen.* a *Epiſcopo.*

QVàm gravi *b* pœnæ ſubjaceat: [1 & ſ.] Nos verò literas quæ tibi ſub noſtro nomine præſentatæ fuerunt, diligentius intuentes, in eis tam in continentia, quàm in dictamine deprehendimus falſitatem, ac in hoc fuimus admirati, quia tu tales literas à nobis credideras emanaſſe: Cùm ſcire debeas Apoſt. ſed. conſuetudinem in ſuis literis hanc tenere, ut Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, fratres: cæteros autem Reges, Principes vel alios cujuſcunque ordinis, filios in noſtris literis appellemus. Et cùm uni tantùm perſonæ noſtræ literæ dirigūtur, nunquam ei loquimur in plurali, ut vos ſive veſter, & his ſimilia in ipſis literis adponamus.

a *C.2.eod.tit.in 2.comp.* b *C.1.tit.de falſariis in 3.compil.* c *eorum.* d *C.2.eod.tit.in 3.comp. Vid. Archidiaconum & Decretum in ca. in memoriam. 19. diſt.* e *ex vera bulla.*

a *Antinacen. al. Antibaten.* b *C.3.eod.tit.in 3.comp. Et quatenus hic Doctores tract. de ſtylo Rom. curiæ, vid. Felin. in c.2. ſup. de reſcr. & Rom. conſ. 376. incipiente, Quæſtio eſt.*

In falſis autem literis tibi præſentatis in ſalutatione dilectus in *a* Chriſto filius vocabaris: cùm in literis, quas aliquando tibi tranſmiſimus, te videre poteris à nobis fratrem venerabilem appellatum. Propter quod ſic literas Apoſtol. ſtudeas intueri, tam in bulla, filo & charta, quàm in ſtylo, quòd veras pro falſis, vel falſas pro veris literis modo aliquo non admittas.

[1 *Ad audientiam ſiquidem noſtram ex literis chariſſ. in Chriſto f.n. vv. Cardulæ Regis illuſtris, nec in tenore literarum tuarum quas d.f.S. & Capellano.n.ap. Durachium direxiſti, noveris perveniſſe, quòd cùm Dominicus quondam Suaten. Epiſcopus, qui coram eodem Capellano noſtro & dil.f.S. Subdiacono tunc in partibus illis gerentibus legationis officium fuerat, de homicidio accuſatus, & in concilio apud Zammarum pontificalem reſignaverat dignitatem, ad noſtram olim præſentiam acceſſiſſet, à nobis rediens quaſdam tibi literas præſentavit, quibus aſſerebat ſibi à nobis pontificale officium reſtitutum. Tu verò literis fidem adhibens ven. f.n. G. quem Suaten. Epiſcopum electum diceris canonicè conſecraſſe, ab eadem eccleſia removiſti: præfato Dominico occaſione literarum ſuarum in ipſa eccleſia reſtituto. Præfatus autem Rex ſicut ſuis nobis literis intimavit, non credens ſuas literas de noſtra conſcientia emanaſſe, tam ipſum Dominicum quàm præfatum Epiſcopum noſtro præcepit conſpectui præſentari, humiliter petens reſcripto Apoſtolico edoceri quid de ipſo duceremus negotio faciendum.*]

CAP. VII.

Qui per ſe vel per alios literas Papæ falſant, excommunicati ſunt cum ſuis fautoribus, & clerici officiis & beneficiis privati ſunt, & degradandi & tradendi curiæ ſeculari per quam laicus legitimè punitur. Qui verò falſis literis utitur, ſi clericus eſt, officio & beneficio privatur: ſi laicus, excommunicatus eſt. h.d.

Idem.

AD falſariorum *b* confundendam malitiam: [1 & ǰ.] De communi fratrum noſtrorum conſilio duximus ſtatuendum, ut qui literis noſtris uti voluerint, eas primò diligenter examinent: quoniam ſi falſis literis ſe uſos dixerint ignoranter, eorum ſera pœnitentia evitare nequibit pœnas inferius annotatas *c*. Nos enim omnes falſarios literarum noſtrarum, qui per ſe vel alios vitium falſitatis exercent, cum fautoribus & defenſoribus ſuis anathematis vinculo decernimus innodatos: ſtatuentes ut clerici, qui falſarii fuerint deprehenſi, omnibus officiis & beneficiis eccleſiaſticis perpetuò ſint privati: ita quòd qui per ſe falſitatis vitium exercuerint, poſtquam per eccleſiaſticum judicem fuerint degradati, ſeculari poteſtati tradantur, ſecundùm conſtitutiones legitimas puniendi: per quam & laici, qui fuerint de falſitate convicti, legitimè puniantur. Qui verò ſub nomine noſtro literis falſis utuntur, ſi clerici fuerint, officiis & beneficiis eccleſiaſticis ſpolientur: ſi laici, tamdiu maneant excommunicationi ſubjecti, donec ſatisfaciant competenter: ita tamen, ut in iſtis & in illis malitia gravius, quàm negligentia puniatur: quod & de his, qui falſas literas impetrant, ſtatuimus obſervandum.

[1 *Iam alia vice recolimus literas ap. deſtinaſſe, in quibus falſitatis modos ne quis ſe poſſet per ignorantiam excuſare: meminimus plenius diſtinxiſſe. Quoniam verò nonnunquam evenit, ut falſas literas exhibentes, poſtquam ſuper his fuerunt redarguti, ad excuſationem ſuam dicant ſe literas hujuſmodi per alios impetraſſe.*]

CAP. VIII.

Non præſumitur quis falſare literas de ſimplici juſtitia: nec punitur, ſi hoc comperto deſtiterit illis uti.

Idem.

ACcedens *a*: & infrà. Fraternitati tuæ mandamus, quatenus ſi literæ Apoſtolicæ, in quibus falſitas fuerit deprehenſa, de ſimplici juſtitia formam habeant, cum præſumi non debeat quòd pro talibus literis, quæ paſſim ſunt facilè obtineri, fraudem quis commiſerit, ſi talis nec literis uſus eſt, poſtquam eas falſas eſſe cognovit, ei officium, beneficiumque reſtituens, ipſum ſuper hoc ulterius non moleſtes.

CAP. IX.

Propter paucarum literarum raſuram in loco non ſuſpecto, ſcriptum non probatur falſum.

Idem.

EX conſcientia: & infrà *b*. Verùm literas ipſas, quæ redargutæ fuerant falſitatis, diligentius intuentes, nullum in eis falſitatis ſignum, vel ſuſpicionis invenimus, niſi paucarum literarum raſuras, quæ nequaquam ſapientis animum in dubitationem vertere debuerant: ideo, ſi vobis conſtiterit prædictum R. obligaſſe ſe ſub periculo cauſæ, quòd literas illas falſas eſſe probaret (cum quilibet ad renunciandum juri ſuo liberam habeat facultatem) ipſi R. ſuper dicta eccleſia ſilentium imponatis.

DE SORTILEGIIS.

TITULUS XXI.

CAP. I.

Sortilegia pro furtis inveniendis, vel divinationibus facienda prohibentur, & contrà facientibus pœna imponitur.

Ex pœnitentiali Theodori.

IN talibus vel codicibus, aut aliis fortè futura nullus requirenda, nec divinationes aliquas in aliquibus rebus, quis obſervare præſumat. Qui autem fecerit, quadraginta dies pœniteat.

CAP. II.

Presbyter, qui per inſpectionem aſtrolabii furta reperire voluit, ad tempus ſuſpenditur ab altaris miniſterio. Ita communiter ſummatur, ſed in veritate hæc ſummatio non eſt indiſtinctè vera, [illegible] poteſt puniri.

Alexander III. *Granden. d Patriarchæ.*

EX tuarum *e* tenore literarum accepimus, quòd N. Presbyter cum quodam infami ad privatum locum acceſſit, non ea intentione, ut vocaret dæmonium, ſed ut per inſpectione aſtrolabii furtum cujuſdam eccleſiæ poſſet recuperari. Verùm licet hoc ex bono zelo & ſimpliciter ſe feciſſe proponat, id tamen graviſſimum fuit, & non modicam inde maculam peccati contraxit: [1 & ǰ.] Mandamus, quatenus talem ei pro expiatione illius delicti pœnitentiam imponas *f*, quòd per annum & amplius, ſi tibi viſum fuerit, eum ab altaris miniſterio præcipias abſtinere, & extunc liberum ſit ei exercere officium ſacerdotis.

[1 *Sed quoniam tutius eſt in dexteram quàm in ſiniſtram, & in miſericordiam quàm in ſeveritatem declinare: quam [illegible]mus remittendum, mandantes.*]

CAP. III.

Non ſolùm electio per ſortes fieri non debet, ſed etiam electores compromiſſariorum per ſortes aſſumi non debent.

Honorius III. *capitulo Lucan. g*

ECcleſia *h* veſtra Epiſcopo deſtituta, vos convenientes in unum, ut de futuri tractaretis electione [illegible]

---

a *In multis exemplaribus ita: dilecto in Chriſto filio vocabaris: Hæc clauſula inſolita præſumptionem falſitatis facit. Alexan. conſ.46. in 3. Volum. Felin. in c a. cauſam 2. De teſt. ſup.* b *C.4. eod. tit. in 3. comp.* c *Vide l.2. cum gloſſ. in ver. & diſcrim. & Cy. in q.1. C. de fi. inſtru.*

a *Ca.1. eod. tit. in 4. comp.* b *Ca. 2. eod. tit. in 4. comp.* c *Al. Sortilegis, & non malè: vi. tractatum Pauli Grillandi, & de Alphonſum Caſtrum l.1.c.13. de juſta hær. puni.* d *Al. Granden.* e *Ca. 3. eod. tit. in 1. comp. & poſt Conc. Lat. ſub Alex. III. p.50.c.6.* f *pœnam habent vetuſtiores Cod. & plerique manuſcripti.* g *Lucenſ.* h *Vide Felin. in c. capitulum, ſup. de reſc. & S. Tho. 2.q.95. art.8. & ibi Cajet. ex quo intelliges, cur ſortes reprobentur in electionibus ſpiritualibus.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN